

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

Continet Tractatum Serie Vigessimvm-Octavvm De Matrimoniis, &
Sponsalibus, cum Indicibus necessariis

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

Qualiter Ordinis sacri susceptione sponsalia dirimantur. Pun. 19.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76659)

factura, & damno alteri re liberalem ostendere. Adde ob matrimonium non extingui religionis votum, sed suspendi. Huius autem suspensio, & dilatio ex causa rationabili fieri potest. Si enim ob necessitatem parentum superuenientem, ob debita pecuniaria soluenda saepe fit, a fortiori videtur fieri posse ob honorem puella deceptræ seruandum. Notanter dixi bona fide, nam si puella sciens votum religionis suum tibi corpus tradidisset sub promissione matrimonij, nequaquam illam ducere poteris, sed obligatus eris ea relicta religionem ingredi, utpote quæ particeps fuit tue promissionis iaque; ex qua nullum potuit ius acquirere, sicuti tanquam certum prædicti Doctores tuadunt.

PUNCTUM XIX.

Qualiter Ordinis sacri susceptione sponsalia dirimantur?

- 1 Plures consent dirimi.
- 2 Verius est illicitè sacros Ordines suscipi renuente sponsa.

1. Non est dubium Ordinis sacri susceptione sponsalia dirimi, quia assumis statum, quo te matrimonio contrahendo inhabilem reddis. Controversia autem est an eum statum licitè suscipere, possis, sicuti potes assumere statum religiosum? Affirmat Sotus in 4. d. 27. quest. 1. art. 5. Nauar. capit. 22. num. 25. Gutier. cap. 26. num. 2. Basil. Ponce, lib. 12. cap. 11. num. 3. Henriq. lib. 11. cap. 14. indicat Laymann. lib. 5. tract. 10. 1. part. cap. 2. num. 7. & alij plures. Mouentur, quia in sponsalibus tacitè videtur inesse ea conditio, nisi statum perfectionem matrimonio elegeris. Ergo illius status electione nullam promissuram iniuriam irrogas matrimonio non contrahendo, utpote qui non promissisti matrimonium casu quo velles statum perfectionem eligere.

2. Ceterum sponsalibus obstrictum illicitè ad sacros Ordines renuente sponsa ascendere docet ut probabilis Sanch. alijs relatis disp. 47. Egid. de Coninch. disp. 23. dub. 3. num. 25. Rebell. lib. 4. de matrim. quest. 9. sect. 5. Ratio est, quia nec iure diuino, nec naturali, nec positio concessum est ordini sacro sponsalia dirimere, sicuti concessum est religioso statum religiosum sicut religiosus status dirimit matrimonium ratum, susceptione Ordinis sacri illud dirimeret contra extrinsec. Antiquè de voto. Sed sponsalia per Ordinem sacrum dirimuntur, quia te matrimonio contrahendo inhabilem præstitisti, sicuti dirimerentur matrimonio cum alia contracto. Nequis ergo sponsalibus relicto Ordinem sacrum assumere, sicut nequis matrimonium cum alia celebrare. Et confirmo. Idè in sponsalibus conditio status religiosi subintelligitur excepta, quia vel iure diuino, vel saltem Ecclesiastico sponsalia dirimit ob eius perfectionem, at cum ordo clericalis, nec iure diuino, nec positio sponsalia dirimat, non est censenda ea conditio excepta. Quod enim status clericali præstantior sit quam coniugium, non inde inferri potest in promissione coniugij statum clericalem excipi: alias omnia iuramenta in fauorem hominis præstita posset non exequi affirmans imbibit in illis conditionem, nisi perfectus quid elegerit, quod falsissimum est, ut latius diximus tract. de iuram. Addi potest in huius partis confirmationem praxis recepta, quæ de iniuriando factis inquiritur, an fidem alicui de matrimonio contrahendo, quæ tamen inquisitio pro religionis ingressu non fit. Signum ergo est sponsalibus contractis neminem posse licitè ad sacros Ordines promoueri renuente sponsa, bene tamen religiosum statum assumere.

PUNCTUM XX.

Qualiter voto religionis, Ordinisque sacri suscipiendi, vel continentie dissoluantur sponsalia?

- 1 Si aliquod ex his votis omittas sufficientem præbes causam sponsa dirimendi sponsalia.
- 2 Prædictis votis dirimuntur sponsalia aequè ac dirimuntur habitus religiosi susceptione.
- 3 Illicitè, & inualidè sit votum de Ordine sacro assumendo, est plures contrarium censent.
- 4 Votum religionis suscipienda licitum est, & sponsalia dissoluit.
- 5 Votum continentie sponsalia dissoluere docent plures.
- 6 Verius est oppositum.
- 7 Satis sit fundam. opposit.
- 8 Adstrictus ante, vel post sponsalia castitatis voto tenetur ingredi religionem ex plurimum sententia.
- 9 Verius est oppositum.
- 10 Adstrictus voto castitatis post sponsalia obligatus est ea implere.

1. ET quidem si aliquod ex prædictis votis sponsalia præcedit, manifestum est apud omnes ea irrita reddere,

etiã iuramento firmentur, ut deciditur cap. Rufus, qui clericus vel uouens, quippè promitterent rem illicitam. Controversia igitur est de voto sponsalia subsequente, an ea dissoluitur possit? Quia in re illud est certum, si uoues sacrum Ordinem, religionem, vel continentiam, eo ipso sponsa præstita sufficientem causam, ut ab sponsalibus reuiliat, quia tacitè iuracquirito renuncias, ut aduertit Sanch. disp. 46. num. 5. & disp. 47. num. 4.

2. Secundo est certum voto religionis, vel sacri Ordinis suscipiendi dirimi non posse sponsalia efficacius quam dirimuntur habitus religiosi assumptione ante professionem, ut bene aduertit Basil. Ponce. lib. 12. de sponsalibus, cap. 12. num. 2. His positis:

3. Dico primò, Doctores qui censent ordine sacro ob illius perfectionem sponsalia dissolui, licitèque assumi, consequenter affirmant votum suscipiendi ordinem sacrum validum, & licitum esse, & aequè sponsalia dissoluit, ac dissoluit votum religionis suscipiendæ. At cum nos tanquam probabilis iudicauerimus illicitè post sponsalia ordinem assumi, consequenter affirmamus illicitè, & inualidè de illo assumendo votum fieri, sicuti plurius relatis tradit Sanch. lib. 1. de matrim. disp. 47. n. 3. Coninch. disp. 23. dub. 3. n. 25.

4. Dico secundo, Votum religionis suscipiendæ licitum est, & sponsalia præcedentia dirimi, ut ex communi sententia docent Henriq. lib. 11. de matrim. cap. 14. num. 4. Sanch. lib. 2. disp. 46. numer. 2. Layman. lib. 5. tract. 10. 1. part. cap. 2. num. 4. Gutier. de matrim. cap. 26. num. 3. Basil. Ponce lib. 12. de matrim. cap. 12. num. 2. & alij apud ipsos. Etenim cum huiusmodi ingressus licitus sit, & a iure permissus, licitum tibi erit illum uouere. At cum eo voto ante professionem statum non constitutum credo ex parte tua sponsalia non dissoluit, quouque professionem emitas. Quare si ab eo voto liber es, eo quod in nullam religionem admittaris, vel admitti cum profueris, sponsalibus adimplendis obligatus es sponsa id uolens, quia nullibi cautum est prædicto voto, sicuti nec habitum religiosi susceptione professione non secuta, sponsalia dissolui.

5. At si votum continentie emiseris ex vi illius integro sponsalia dissolui docent plures relatis Gutier. de matrim. cap. 26. num. 1. Azor. 1. part. lib. 11. cap. 25. quest. 10. Suar. lib. 2. de voto cap. 4. num. 3. Gab. Vazq. opus. de reſtit. c. 3. §. 3. dub. 6. n. 17. Basil. Ponce l. 12. de matrim. c. 12. num. 4. Henriq. l. 11. cap. 12. num. 4. Ducuntur primò ex cap. ueniens. Qui clericus, vel uouens, ubi quædam mulier sponsalia contraxit cum alio obtemperans cuius scititia periticia ex consilio cuiusdam Eremitæ votum castitatis emisit. Quo emisso vir ad alias nuptias transiit ipsa uero alteri nubere uolebat ob inconuenientia periculum, consultus de hæcæ Alexand. III. respondit. Nos itaque attendentes tutius esse, ut præfata mulier post fidem, & votum simpliciter oblatum matrimonium contrahat, quam fornicationis reatum incurrat, mandamus quatenus si plus non processit sibi de fide mentita, & voto uolatio satisfactionem indat, & ei cui uult nubere in Domino licentiam concedere non postponas. Ex quo textu existimat Basil. Ponce, prædictam sententiam planè confirmari, siquidem prædictum votum validum fuit, aliàs dispensatione non indigeret. Et licet in prædicto textu indicetur, sponsalia facto voto ualere, siquidem femine penitentia imponitur, ob uiolatam fidem, id inquit Basil. & Azor. processisse quoad forum externum in quonondum de voto constabat; eo uerò probato dispensationem fuisse concessam. Secundo ex cap. peruenit 2. De iurando, ubi non censetur promissam infringere qui in melius commutat. Sed status continentie matrimonio præstat, ergo matrimonij promissionem non infringis in statum continentie commutans. Tertio in promissione matrimonij continentie statum, sicuti & statum religiosum ob illius perfectionem censeri excipere, atque adeo nolite obligare ad matrimonium casu quo statum continentie amplectaris. Tandem ubi duo uincula incompatibilia, & ualida concurrent, fortius præualeat, cap. si inter de sponsalibus. At uinculum religionis, & uoti fortius est fidelitatis uinculo ex sponsalibus contracto. Ergo, &c.

6. Nihilominus etsi prædicta sententia probabilis sit, probabiliorem existimo prædicto voto continentie sponsalia non dissolui, ut plurius relatis firmat Sanch. lib. 1. disp. 46. num. 9. Coninch. dub. 3. concl. 7. Laym. lib. 5. tract. 10. 1. part. cap. 2. num. 6. & colligitur ex dicto cap. ueniens. Qui clericus, vel uouens, ubi enim Pontifex penitentiam præcipit iniungit femina pro voto uolatio, id est pro uoluntate, quam habebat uolandi votum alteri nubendo, sicuti inquit ibi Gloss. & pro fide sponsa mentita. Contineat ergo Pontifex uotum, & vi illius sponsalium uolatio; siquidem pro uoluntate uolatione penitentiam iniungit. Ergo ex illo uoto non censet Pontifex sponsalia dissolui; aliàs illo facto non esset fides sponsalium uolatio. Neque inde fit votum inualidum esse, nam esto inualidum sit, quatenus continet obligationem non contrahendi matrimonium cum eo cui fidem dederat, at ualidum esse quatenus continet obligationem non petendi ab eo debitum mai.